

Rotkaart

Al eenentwintig jaar lang gaan we maandelijks een avond gezellig klaverjassen in De Witte Burcht. Het gezelschap is daar voor een deel wisselend en zo kom je met allerlei verschillende mensen in aanraking. Enkele jaren speelden we tegen Albert, die om de week bij ons langskwam om de vuilcontainer te legen. Nadat ik drie keer had geschud en gegeven, waarbij Albert steeds een slechte kaart van me kreeg, zei hij; "Als je me de volgende keer zo'n rotkaart geeft, leeg ik morgenochtend jullie container niet". Maar helaas, ook de vierde keer kreeg hij 'een zootje' en hij zei: "Je weet het, ik laat morgenochtend jullie container staan".

Omdat de mannen altijd met z'n drieën waren, deed ik daags daarna drie gevulde koeken in een zak met daarbij een briefje "Albert, neem het me van gisteravond niet kwalijk. Ik zal het nooit meer doen en geef je voortaan een betere kaart en hoop het hiermee weer enigszins goed te maken. Ik hoop dat je onze container niet laat staan". Het zakje zette ik op de volle container. Albert keek in de zak, las het briefje, legde de koeken in de cabine, leegde de container en ging grijnzend verder.

Onlangs werden overal op Texel witte verwijsbordjes geplaatst waarop met rode letters de richting van de verschillende dorpen en van de veerhaven staan aangegeven. Ook de kruising Zuidhaffel-Pontweg werd zo versierd.

Een van de bordenplaatsters is onze schoonzoon Carlo en die dacht: 'Ik zal mijn schoonvader eens uit de tent lokken voor een stukkie "Waar gebeurd".

En hij plaatste het bordje "Den Burg" in de richting van de veerhaven en het bordje "Veerhaven" in de richting van Den Burg.

Dat viel ons natuurlijk direct op en ik zei tegen mijn vrouw: "de kantonniers zijn zeker op maandag bezig geweest en nog niet helemaal wakker en nuchter". Verder liet ik het erbij. Echter niet buurman Veldwisch, die bij het gemeentehuis aan de bel trok. Dus Carlo, je opzet is niet helemaal geslaagd, maar het stukkie in de krant is er wel.

Jan van Tunen

